

Της ταχύτητας & των αντιθέσεων...
των χρωμάτων & των συναισθημάτων **Míva
Παπαθεοδώρου - Βαλυράκη**

Η φοιτήτρια του Γιάννη Μόραλη και διδάκτωρ στην Ιστορία της Τέχνης του Πανεπιστημίου της Φλωρεντίας έγινε μια γυναίκα και καλλιτέχνης με όλη τη σημασία των λέξεων. Οι θεματικές ενότητες με τις οποίες καταπιάνεται τα τελευταία χρόνια, «Γερανόι», «F1 Race» και «Traffic» παρουσιάζονται στη νέα της έκθεση με τίτλο «Μεταλλικές αντανακλάσεις». Εσωτερικότητα και αυθεντικότητα μέσα από τα εκφραστικά χέρια μιας περίπλοκα δημιουργικής ψυχής.

ΟΥΝΕΝΤΕΛΕΞΗ: Λιάνα Κοντοβά

Η νέα σας έκθεση με τίτλο «μεταλλικές αντανακλάσεις» παρουσιάζει τις θεματικές ενότητες που σας απασχολούν τα τελευταία χρόνια: τους γερανούς, την F1 και την κίνηση των μεγαλουπόλεων. Η θεματική σας, παράδοξη για μια γυναίκα, απεικονίζει σύμβολα των καιρών. Πέραν αυτού του αυτονότου συμπεράσματος όμως τι εμπεριέχουν, τι υπονοούν οι εικόνες σας;

Όσον αφορά τις θεματικές μου ενότητες δεν έχουν να κάνουν με μία περιγραφή ή απεικόνιση του περιβάλλοντό μου, που είναι έναντιμα και ερεθίσμα για τη δουλειά μου. Έχει να κάνει με τα συναισθήματα που καταγράφονται ή ακόμη και τις καταστάσεις, τους ήχους και τα χρώματα μέσα από μια σύνθεση ελεγχόμενη από εμένα την ίδια. Αφορούν καταστάσεις ή εικόνες που καταγράφονται στο υποσυνείδητο και αναδύονται με άλλη μορφή συμβολική μέσω του σχεδίου του χρώματος και της σύνθεσης.

Σας έχουν αποκαλέσει «ζωγράφο της κίνησης». Επιχειρείτε -με μεγάλη επιτυχία ομολογουμένως- να παραστίσετε την ταχύτητα μέσω μιας στατικής τέχνης, της ζωγραφικής. Και παρά την ακίνησία της τέχνης σας,

τα έργα σας σφύζουν από ενέργεια, δράση, ταχύτητα και κίνηση. Τι ρόλο παιζουν αυτά στη ζωή σας;

Η ζωή μου είναι μία συνεχής αναζήτηση μέσα από κίνηση και αένα δράση. Τα έργα μου είναι ψυχογραφήματα, όπως είναι έργα όλων των δημιουργών άλλωστε.

Στη δική μου περίπτωση δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Όλα έχουν να κάνουν με τους ρυθμούς μου.

Ένας άνθρωπος που τρέχει, τι προσπαθεί να προλάβει; Ίσως τον ίδιο τον χρόνο;

Εγώ απολαμβάνω το τρέξιμο. Είναι ο κινητήριος δύναμη μου, είναι δημιουργικό τρέξιμο σε όλα τα επίπεδα.

Η ταχύτητα έχει συνδεθεί με τη νίοτη, με την αδρεναλίνη. Θα μπορούσε να είναι ένα ξόρκι στο πέρασμα του χρόνου; Ψυχαναλυτικά θα έλεγε κανείς πως ο έρωτας για την ταχύτητα υποδηλώνει έναν φόβο θανάτου, κινητήρια δύναμη άλλωστε όλων των καλλιτεχνών.

Η ζωή και η ζωντάνια έχει να κάνει με την ταχύτητα και αντιστρόφως. Ο φόβος του θανάτου ελλοχεύει σε μόνιμη βάση στο μυαλό χωρίς όμως να είναι «αυτός»

η κινητήρια δύναμη των καλλιτεχνών. Ισα – ίσα η αγάπη για τη ζωή είναι η κινητήρια δύναμη που δεν σ' αφήνει να τον ακέφτεσαι και η δημιουργία απομακρύνει την «ιδέα» του.

Τα έργα σας είναι τόσο χαρακτηριστικά που χωρίς να δει κανείς την υπογραφή αναγνωρίζει τη «μάνα» τους. Πώς καταφέρνετε να παραμένετε αυθεντική σε μια εποχή που κυριαρχούν οι κόπιες και τα φασόν;

Όλοι οι καλλιτέχνες έχουν υποστεί επιρροές. Άλλωστε χρειάζεται το υπόβαθρο και η υποδομή στη διαδρομή των καλλιτεχνών. Το να ξεχωρίζει το «στήμα» σου είναι το ζητούμενο. Η «στόφα» του καλλιτέχνου είναι που μετράει.

Ταξιδεύετε συχνά για επαγγελματικούς λόγους. Παρακολουθείτε τις τάσεις και εξελίξεις στον εικαστικό χώρο σε παγκόσμιο επίπεδο;

Η Νέα Υόρκη είναι μακράν πρώτη στην καλλιτεχνική εννημέρωση. Το Λονδίνο επίσης βρίσκεται σε άνθιση. Βέβαια είναι άλλες οι διαστάσεις.

Η Νέα Υόρκη σου προτείνει τα πάντα. Από Τέχνη με «πολιτικά μηνύματα – installations» (είναι τα αγαπημένα μωρά της σύγχρονης τέχνης σήμερα) – βλέπε MONA HATOUM, είδα πρόσφατα στην Alexander & Bonin Gallery στο Chelsea της Νέας Υόρκης ή την ομαδική στην Paula Cooper Gallery "Every revolution is a Roll of a Dice" με πολιτικά μηνύματα πάλι. Επίσης, στο Video Art, είδα την Alex Bag πριν 10 πρέρες στο Whitney Museum, αλλά η Νέα Υόρκη σε στριφογυρίζει πάντα με τις μεγαλειώδεις αναφορές της στη μεγάλη ζωγραφική, τον MATTA στην Pace Gallery. Τον Jim Dine καθώς, και σπουδαίους νέους Κινέζους, στο West Broadway με σημαντική ζωγραφική τελάρου.

Έχετε διλώσει σε προηγούμενη αυνέντευξη ότι οι «μητροπόλεις της τέχνης» έχουν ξεπέσει. Δεν υπάρχουν πιστεύετε πια εστίες, εκκολαπτήρια τέχνης;

Έχουν ξεπέσει οι «μητροπόλεις» με την έννοια της αγοραστικής ζήτησης και των διαφοροποιήσεων των εξωφρενικών τιμών που ίσχυαν. Οχι ότι έχουν ξεπέσει από προτάσεις. Έχουν όμως ξεπέσει από ποιότητες προτάσεων. Γ' αυτό και επαναπροτείνουν ζωγραφική εκτός από conceptual και environmental installations.

Πόσο σας επιρέασαν τα φοιτητικά σας χρόνια στη Φλωρεντία; Συνήθως

η περίοδος των φοιτητικών χρόνων, ειδικά μακριά από την γενέτειρα, διαμορφώνει σημαντικά τα ενδιαφέροντα και τα μέσα έκφρασης μας.

Ουισατικά τα πρώτα πέντε φοιτητικά μου χρόνια ήταν στην Ελλάδα, στο Πολυτεχνείο. Στη Φλωρεντία ήταν τα μεταπτυχιακά μου χρόνια που ήταν αξέχαστα γιατί δεν ξεκινούσα απ' την αρχή, πατούσα στα πόδια μου και έκανα τις έρευνες και τις μελέτες που με ενδιέφεραν και όχι υποχρεωτικά.

Συγχρόνως εξέθετα δουλειά μου σε τρεις διαφορετικές πόλεις της Ιταλίας και στην Ιταλική FIAC του '83. Εκεί στην Ιταλία έγινε η βαθιά τομή της παιδείας μου. Άλλα το επιζητούσα, το έψαχνα.

Έχετε επιστρέψει από κάποιο ταξίδι με εικόνες που σας έχουν σημαδέψει;

Πάντα μετά από κάθε ταξίδι έρχεσαι φορτωμένος και φορτιαμένος, έτοιμος για «δράση».

Τι σας εμπνέει; Τα έργα σας αποπνέουν πάθος, δεν είναι αποτέλεσμα χλιαρής και περιστασιακής ενασχόλησης. Πώς παθίζεστε με τόσο διαφορετικά αντικείμενα, από τον αθλητισμό, τους γερανούς και τα αυτοκίνητα στους αγγέλους, την αρχαία τραγωδία και τα κοσμήματα που σχεδιάζετε για την ποίηση της Maya Angelou;

Με εμπνέουν οι αντιθέσεις γύρω μου. Είτε έχουν να κάνουν με το φως, την κίνηση, είτε με τις καταστάσεις. Με εμπνέουν οι οδείες γυνίες, όχι οι επίπεδες επιφάνειες. Η φιγούρα σε κίνηση κατ' επέκταση οι αθλητικές φιγούρες που έχω δουλέψει. Έχει ενδιαφέρον στη σύνθεσή της, στο σχέδιο και τις διαγώνιες της. Οι γερανοί ξύνουν την ατμόσφαιρα. Το contrast είναι συγκλονιστικό. Οι άγγελοι έχουν δημιουργηθεί στην Ιταλία αμιγώς ζωγραφικά. Τα κοσμήματα έχουν όρινη κυκλοφορία επί της ποίησης της Maya Angelou.

Ποια είναι τα σχέδια σας για το μέλλον; Υπάρχει κάτι που «δουλεύετε» και θα θέλατε να το μοιραστείτε μαζί μας;

Από τις 16 Μαρτίου μέχρι τις 18 Απριλίου παρουσιάζεται ένα μεγάλο μέρος της πρόσφατης δουλειάς μου στον «ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΚΥΚΛΟ» στην Αθήνα μετά από έξι (6) χρόνια παρουσίας μου στην Πρωτεύουσα. Είναι η εισαγωγή, θα έλεγα, του έργου μου που θα παρουσιασθεί του χρόνου στην Ρώμη συνολικά στο Palazzo Vittoriano.

